

naar det i det Offentliges Interesse findes nødvendigt, ved Dom confiskeres". Det forekommer mig, at man bør lade Domstolene have Ret til at confiskere saadanne Gjenstande uden den Betingelse: „naar det i det Offentliges Interesse findes nødvendigt"; der er vistnok ingen Grund til at binde Domstolene til dette Hensyn, men jeg finder, at man i dette Tilfælde bør overlade til dem frit at afgjøre efter samtlige foreliggende Omstændigheder, om disse Gjenstande bør ved Dom confiskeres.

Nyholm: Hvad de Endringsforslag til dette Uffnit angaaer, som jeg har stillet i Foræning med nogle andre Medlemmer, skal jeg blot henholde mig til, hvad der allerede er blevet ytret, navnlig ved Sagens første Behandling af Medlemmet for Odense Amts 3die Valgkreds. Hvad de øvrige Forslag angaaer, ville de Herrer see, at Forslaget under Nr. 7 tilsigter at lade §§ 11—15 udgaae, og at der istedetfor indsættes nogle andre Paragraffer, hvori offentligt Arbejde paa Livstid og fra i 6 Maaneder indsættes som eneste Straf istedetfor Tugthuus- og Forbedringshuusarbejde i den tilsvarende Tid. De øvrige Forslag, nemlig de under Nr. 5, 12, 14, 18 og 21, gaae ud paa at udføre den Tanke, som jeg tillod mig at antyde ved Sagens 1ste Behandling, nemlig, at der af Loven bør udelades den nærmere Beskrivelse og Betegnelse af de forskjellige Straffe, der omhandles. Jeg har stillet disse Forslag, uagtet jeg, efter den høitæredede Justitsministers Udtalelse, ikke kan have saa overmaade stort Haab om, at de ville gaae igjennem; men jeg har desuagtet stillet dem, fordi jeg anseer dem for i og for sig at være rigtige, og fordi jeg i alt Fald ønsker at give Anledning til, at de forskjellige Arter af Arbejdsstraf underkastes en, om end kun forbigaaende, Drøftelse i dette Thing. Jeg skal nu først tillade mig kort at omtale Forslaget Nr. 7. Efter den bestaaende Lovgivning, hvortil Lovforslaget, som det er affattet af Commissionen og derefter vedtaget af Landsthinget, slutter sig, er der i Virkeligheden ingen Forskjel mellem Tugthuus- og Forbedringshuusstraf. Vel ere Navnene Tugthuus- og Forbedringshuusstraf meget gamle i vor Lovgivning.

I ældre Dage pleiede man at nævne Tugthuus- og Forbedringshuus saa at sige i eet Aandebæret. Det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at Rasphuusstraf i Forbindelse med Slaveristraffene bleve affastede kort efter vor constitutionelle Forfatnings Indførelse. Derimod er Navnet Tugthuus- og Forbedringshuusstraf blevet tilbage. Under søger man nu, hvilken Forskjel der er mellem disse to Straffender, saa er det i Virkeligheden kun en nominal Forskjel. Det er allerede i den Beretning, der ifjor blev udgiven af Justitsministeriet, og som var udarbejdet af Fængselscontoiret, anerkjendt, at Forskjellen kun er en Navneforskjel og egentlig kun bestaaer i Klædebragten, hvorimod Disciplinen, Behandlingsmaaden og tildeels ogsaa Opholdsstedet ere de samme. Nu vil man maaskee indvende, at der dog er den Forskjel, at Forbedringshuusfanger kunne komme i Cellefængsel. Dette seer jo ogsaa ud som en Forskjel, men kan desuagtet ikke begrunde nogen væsentlig Adskillelse, thi de Herrer maae vel lægge Mærke til, at det er langt fra alle Forbedringshuusfanger, der komme i Cellefængsel, men kun en Deel af dem. Vore Forbedringshuuse ere beregnede paa at omfatte 900 Individer, men af disse kunne kun Halvdelen eller omtrent 450 komme i Cellefængsel; og hvorefter og af hvem afgjøres det, om en Forbedringshuusfange skal i Cellefængsel? Er det af Domstolene? Nei! Det afgjøres af Administrationen i Henhold til Skrivelser fra Justitsministeriet af 1859 og 1860, tildeels af samme Indhold som Lovudkastets § 13. Det er altsaa langt fra alle Forbedringshuusfanger, der komme i Cellefængsel; det er kun visse Personer, som dertil findes egnede, og dette vil kunne vedblive at stee paa samme Maade, hvad enten Navnene Tugthuus- og Forbedringshuusstraf bevares, eller man benytter det virkelig betegnende Navn, det Navn, der i Sandhed betegner det, hvorpaa Straffen gaaer ud, nemlig offentligt Strafarbejde. Nu ville de Herrer maaskee sige: det er kun en Strid om Ord; men jeg vil hertil dog svare, at for det Første er det, naar man kan paa-pege et bedre og mere betegnende Navn, ingenlunde nogen ligegyldig Sag, om det benyttes eller ikke, og dernæst kommer, at der er et